

فرهنگ روستانی

با اینکه در پارهٔ فرهنگ بسیار سخن گفته‌اند، اما

فرهنگ روستائی کمتر مورد بحث قرار گرفته است و بویژه در زبان فارسی ادبیات جامعه‌شناسی از این نظر بسیار فقیر است. "دوبرولسکی" (K. Dobrowolski) جامعه‌شناس لهستانی در این مقاله دیدگاه‌های خود را با مراجعه به فرهنگ روستائی در لهستان مطرح می‌کند (۱). وی مفهوم فرهنگ‌شناسی را در ارتباط با جامعهٔ روستائی و شرایط خاص آن مورد توجه قرار می‌دهد، و هر چند که جای بسیاری از مباحثت در آن خالی است، با این حال حاوی نکات سودمندی است. از آنجا که شناخت مفهوم فرهنگ روستائی و محتوای آن در ایران – که روستا در آن پایگاه ویژه‌ای دارد – دارای اهمیت خاصی است، این مقاله که توسط آقای "علی اکبر نیک خلق" کارشناس تحقیق در دانشکدهٔ علوم اجتماعی و تعاون دانشگاه تهران از زبان فرانسه به فارسی ترجمه شده است می‌تواند سودمند باشد.



فرهنگ عبارتست از: نظام ارزشها، روابط اجتماعی، روابط میان انسانها و طبیعت و هنجارهای اجتماعی. فرهنگ بیان ادراک مسائل اخلاقی، مجموعهٔ حافظ جمعی و تجربیات کار است و براساس منطقی که در طول تاریخ شکل گرفته سازمان می‌یابد و تغییر می‌کند. در حواس مختلف روستائی معاصر، با تصورهای جمعی و در عین حال آفرینش اختصاصی، و در نظر گرفتن مسئلهٔ تغییرپذیری – اما بر پایه‌های مشترک – آیا می‌توان از فرهنگ سخن بیان آورد؟

مانند این تحقیق بوسیلهٔ "دوبرولسکی" با مطالعهٔ

نامهٔ پژوهشکده، سال سوم
شمارهٔ ۳-۴
پائیزو زستان ۱۳۵۸

فرهنگ "ستی" در لهستان در قرن‌های ۱۹ و ۲۰ ارائه شده است.

مفهوم فرهنگ سنتی

بنابرست م اساساً "حامل تمام میراثهای هستیم که نسل قدیم به نسل جدید منتقل می‌کند". در انتقال اجتماعی دو روش اساسی وجود دارد: یکی عبارت از انتقال میراث فرهنگی از طریق گفتار و دیگری وسائل شفاهی انتقال (متلاً "موسیقی") است که از راه گوش بما می‌رسد، همانطورکه با ماین اعمال و اشیاء آنها را از راه حس بینایی درک می‌کیم. در جریان انتقال پدیده‌های فرهنگی بطور شفاهی، همواره میان افراد ارتباط مستقیم برقرار است.

دومین دسته وسائل انتقال مواریت فرهنگی جنبهٔ مکانیکی دارد. منظور مادر اینجا وسائل و ابزارهای نظیر: خط، چاپ، نت‌های موسیقی و تمام انواع فنون تصویری و دوربین‌های عکاسی است، که برای شیوهٔ نگهداری افکار و اندیشه‌ها و آثار هنری اجتماعات (موسیقی و رقصها) بکار می‌روند و به آنها جنبهٔ دائمی می‌دهند.

این وسائل، آثار هنری یا عبارت سه‌تیر چیزهایی که حاوی ارزش‌های فرهنگی معنی است در دسترس همکان فرار می‌دهند و میان ابداع کنندگان یا آفرینندگان این آثار و مردم ارتباط غیر مستقیم برقرار می‌سازند. علائم و ترازدادهای زبان شناسی که بویژه در میان مردم نگاران و علمای تاریخ فرهنگ وجود دارد، برای نشان دادن میانی فرهنگی که اصولاً بطور شفاهی انتقال می‌باید، اصطلاح "فرهنگ سنتی" را در علم وارد کرده است. بنا بر همین مفهوم است که ما از فرهنگ روستائی سنتی سخن می‌گوییم.

کارکرد اجتماعی انتقال فرهنگ از طریق شفاهی

اکنون کوشش م ابراین است که اهمیت اساسی انتقال شفاهی فرهنگ را روشن نماییم. بی‌گمان از ویژگیهای انتقال شفاهی امکانات محدود آن در انتقال میانی فرهنگی از نسلی به نسل دیگر است. این محدودیت هم در کمیت عناصر فرهنگی و هم در صحت و دقت و مدت انتقال آن پدیدار می‌شود. محدودیت های "کمی" بویژه هنگامی که دست آوردهای فنون جدید، ادبیات و فلسفه به صحنه می‌آیند تجلی می‌نماید.

ابتکارات، ابداعات و آثار می‌نام و نشان افراد ساده اجتماع روستائی که بوسیلهٔ خط‌شیت نمی‌شوند، پایدا نمی‌مانند. این پدیده‌های فرهنگی اغلب در تحریریت کشاورزی و امور طبیعی و پیشکشی، آثار ادبی، موسیقی، مفاهیم عقیدتی - که بطور عمدی با مرگ آفرینندگان خود از بین می‌روند - آشکار می‌شوند و تنها مقدار ناجیزی از این

آثار آنهم در قلمرویی بسیار محدود و حتی اغلب در یک خانواده حفظ و نگهداری می‌شوند.

روند گزینش میراث فرهنگی

در فرهنگ سنتی، امکان محدود انتقال مبانی فرهنگی به روندهای ویژه^{۱۰} گزینش که اغلب بسیار پیچیده است – ارتباط دارد. این گزینش با ضعف و ناودی بعضی آثار میراث فرهنگی که به نسل بعد انتقال یافته ارتباط دارد. در مقابل برخی دیگر از آثار فرهنگی با سروی حیاتی کم و بیش زیادی حفظ می‌شوند و باقی می‌مانند.

موقعیت مادی دهقانان نیز نقش مهمی در روند گزینش مواریت فرهنگی عهده دارد. روستائیانی که به همت نیروی شخصی شان از طبقه «خرده مالک» به طبقه بالاتری ارتقاء می‌یابند بعضی عناصر فرهنگ سنتی مربوط به قشر پاکین جمعیت روستائی را تحمل می‌کنند. این عناصر بویژه مربوط به فرهنگ مادی است.

ابزارهای ویژه^{۱۱} انتقال اجتماعی در فرهنگ سنتی

اجتماع روستائی با حفظ فرهنگ خود بطور عمده براساس انتقال شفاهی و نمایش عملی از طریق ابزارهای ویژه^{۱۲} انتقال در بیرون از دایره^{۱۳} تعلیمات عادی و نیز تعلیمات مربوط به نمایش فعالیتها مبادرت به عمل می‌نماید. این ابزار انتقال باشیوه‌ای بسیار معتبر و پایدار حفظ و نگهداری شناسایی‌های لازم را از دنیا و زندگی تعمیم می‌نماید. این ابزارها غالب‌های فردی، دقیق و غالباً «منظمه» هستند که محتوای آن شامل مشاهدات جوی، شناسایی مرسوط به آب و هوا، اطلاعات تجربی مربوط به کشاورزی و دامداری، توصیه‌های مذهبی با اخلاقی و بالآخره تمام احوال تجربیاتی است که حکمت زندگی نامیده می‌شود. بخش مهمی از این قالب‌ها به مقوله ضرب المثل‌ها اتعلق دارد.

گمنامی آفرینندگان آثار فرهنگی

یکی از ویژگیهای اساسی فرهنگ سنتی گمنامی آفرینندگانی است که در تشکیل مبانی فرهنگی شرکت دارد. ایجاد اصلاحاتی در زمینه‌های ابزار و فنون، طرز یوناک از نظر الگوی جدید زینتی و آرایشی، و ساختن آهنگهای جدید «نت‌های موسیقی» «اغلب سر روند عینی جذب شدن اثر فردی در اجتماع استوار است. این روند عینی بطور عمده در مرحله^{۱۴} اولیه با آکاهی از شخصیت آفریننده‌اش همراه است. بتدریج با گذشت زمان، شخصیت ابداع کننده و آفریننده به فراموشی می‌افتد، اثر از آفریننده‌اش جدامی شود، ویژگی فردی‌اش را از دست می‌دهد و جزء آفرینش جمعی سی‌نام و نشان در می‌آید.

قدرت نفوذ فرهنگ سنتی

یکی از مشخصات بسیار مهم هر فرهنگی که بیش از همه، عناصر سنتی را عرضه می‌کند کند بودن آهنگ توسعه، آنست. وضعیت‌های متعدد مربوط به زمینه، نیروهای تولید قرنهاز زیاد دوام داشته و ثابت مانده‌اند. بهمین ترتیب سازمان‌های اجتماعی و اعتقاد به ارزش‌های مربوط به آنها نیز بر جای مانده‌اند. مفهوم عبارت "همانطور که پدران ما عمل کردند ما هم عمل می‌کنیم" نمونه معتقدات روستائیانی است که بیرون فرهنگ کهن و سنتی هستند. در چنین شرایط انجیزش عقلایی و آکاهانه فعالیت‌های زراعی و نیز منطقی بودن شیوه رفتار و طرز عمل نقش بسیار تاچیزی دارد.

نقش جادو و مذهب در حفظ فرهنگ سنتی

یکی از خطوط بر جاسته، فرهنگ سنتی تاثیر قابل ملاحظه، معتقدات، باورداشت‌ها، و عملیات جادوئی در کنش‌هایی است که برآسان تجربه‌های واقعی زندگی قرار دارند. منشاء عملیات جادوئی در شیوه خاص تعبیر و تسبیح پدیدارهای طبیعی عضوی و غیر عضوی که در میان مردم روی زمین عمومیت داده شده است وجود دارد. این شیوه عبارت از این است که به پدیدارها و اشیاء طبیعی نیروی پنهانی و اسرار آمیزی نسبت می‌دهند و در پاره‌ای موارد آنها را بشکل ا نوع مختلف دیوها و شباطین در می‌آورند که بر قسمت کم و بیش سزرگی از واقعیت‌ها حاکمند.

عقاید مذهبی نیز در نگهداری ارزش‌های سنتی فرهنگی نقش بسیار مهمی بازی می‌کنند. اعتقاد و ایمان به "خدای قادر مطلق" آفریننده، تمام اشیاء و هادی تعبیر نایابر و اینکه مشیت الهی برنظام اجتماعی و سرنوشت افراد و تمام پدیدارهای طبیعی حکم‌فرماست، بدنبال خود نظامی از مجازات‌های فوق طبیعی را در بر دارد.

پال جامع علوم انسانی

گرایش به همگونگی فرهنگی

فرهنگ کهن روستائی از نظر مصرف تولیدات فرهنگی و شرکت در آفرینش آنها بگونه، فرهنگی بکار رچه تشکیل شده است. در واقع تفاوت‌های اجتماعی موجود در جوامع روستائی در دوره، خاصی از تاریخ اختلافاتی را از لحاظ چگونگی توزیع محصولات فرهنگی و میزان مصرف آنها بدنبال دارد.

قطعاً "کروهه‌دهقانان شروتمدار دهقانان فقیر و صعیت‌مادی سهتری دارند. همچنین در زمینه، آداب و رسوم گوناگون اجتماعی مانند: مراسم عروسی، آداب و رسوم مربوط به ولادت و سوگواری‌ها می‌توان پر تجمل ترین و باشکوه‌ترین آنها را نزد دهقانان شروتمند

مشاهده کرد.

در موارد بیشماری میان قشر سیار مرغه روستائی هنقداتی وجود دارد که مالکیت بعضی اشیاء نظیر در بزرگ در شکه رو، یک یا دو بخاری روی پشت بام خانه، صندوقها، برخی اثاثیه منزل و لباس و نیز استعمال پاره‌ای ظروف بمنظور حفظ مقام و منزلت اجتماعی باسته خانواده امری الزامی است.

با وجود این تفاوتات، گرایش خاصی در حبیت همگونگی در فرهنگ کهن سنتی مشاهده می‌شود. این گرایش بنایه ضرورت اجتماعی، در خصوص نوعی همگنی نهادهای اصلی اجتماعی و محتوای ایدئولوژیکی آنها، در چارچوب قشرها و طبقات مختلف روستائی پذیدارمی‌شود. این همگنی با وجود استقلال طبقات مختلف به زمینه‌های فرهنگی مشترک تمام ساکنان روستا مربوط است.

محدودیت دورنمای تاریخی

در نظام فئوالی جمعیت روستائی به اجتماعات کوچک دهقانی (دهکده‌ها)، دهستانهای مربوط به قلمرو کشیش و اجتماعات کمی وسیع تر تقسیم گردیده، و در شرایطی که زمینه، مساعدی برای تشکیل دور نمای وسیع تاریخی وجود نداشت بسر می‌برد. در اجتماع ده که فرهنگ‌پیش از هر چیز بر اساس سنت شفاهی قرار دارد، یادگارهای گذشته زندگی بطور عمده دارای ویژگی محلی است و اغلب به وقایعی مربوط می‌شود که بنا بر خصیصه، استثنایی و اهمیت نان در روح مردم اثری عمیق بر جای می‌گذشت. در اینجا منظور ما بیشتر حوادث و وقایعی نظری قحطی‌ها، سیماره‌های همه گیر، حنگ‌ها، مبارزات طبقاتی و نزد علیه اشراف است که با مسائل اساسی و قابل لمس جمعیت ارتباط دارد. این وقایع تاریخ خاص روستائی را تشکیل می‌دهد.

اجتماع دهقانی در فرهنگ سنتی

یکی از خطوط اصلی فرهنگ روستائی سنتی – در جریان دوره‌ای که از آن سخن رفته است – نیرومندی پیوندها و سنتگی‌های اجتماعی است که جمعیت محله‌ای مختلف را با وجود تفاوت‌های طبقاتی بصورت گروه منشکل و سهم پیوسته، روستائی در می‌آورد. پیوند روستاییان بویژه از طریق احساس شدید اجتماع داخلی ده تجلی می‌کند. هر چند در این دوره تفاوت موحود میان دهقانان شروع نمود، متوجه، دهقانان خردی با، دهقانان فقیر، صنعتگران بی زمین، بزرگران و کارگران زراعی ساخت طبقاتی را نشان می‌دهد، معهداً همواره نوعی احساس پیوستگی گروهی میان آنها وجود دارد.

اجتماع دهقانی که احساس پیوندهای داخلی آن باشدت زیادی گسترش یافته و رشد کرده است، در عین حال نسبت به بیکانه و افراد خارجی شناخت ویژه‌ای دارد. با ساکنان دهکده‌های مجاور همانند بیکانگان رفتار می‌شود. از اصل دوگانگی اخلاقی تا حد زیادی پیروی می‌شود و در مقابل افراد بیکانه خشونت بخراج می‌دهند. "روستاییان یک محل با هم نمی‌جنگند ولی با رستاییان دهکده، دیگر در صورت لزوم نبرد خواهند کرد".

وابستگی متقابل در فرهنگ سنتی

سی تردید یکی از ویژگیهای فرهنگ سنتی روستایی - که موضوع مورد بحث ما می‌باشد - بالاترین درجه، وابستگی متقابل و هماهنگی است.

فرهنگ سنتی روستایی مجموعهٔ کاملی راستکیل می‌دهد و با وجود گرایش زیاد به حفظ و نگهداری خود در مسیر حرکت دائمی اش - هر چند بسیار کند است - باقی می‌ماند.

هر قسم از این فرهنگ، هر کدام از عناصر آن نه فقط تحت تاثیر نیروهای ویژه‌اش گسترش می‌یابد، بلکه در عین حال برآثر فشار سازها و نیروهایی که بدنیال خود دارند، زمینه‌های دیگر آفرینش انسانی و آثار فرهنگی دیگر پدید می‌آیند.

فرهنگ سنتی که منحصراً "براساس انتقال شفاهی قرار گرفته است جز بشکل خالص خود در وضعیت‌هایی که اجتماع ده آنرا حفظ و نگهداری می‌کند وجود ندارد و کمتر در عرض تاثیرات سایر فرهنگ‌های بسیار توسعه یافته که دارای خط هستند فرار می‌گیرد.

در مقابل فرهنگ روستایی در اروپای دورهٔ فئودالی و سرمایه‌داری همواره برآثر ارتباط و تعامل دائمی با فرهنگ‌های طبقات حاکم - که با شیوه‌ای بیش از پیش عمیق از خط و چاپ بمنظور جمع‌آوری و تکمیل مبانی فرهنگی استفاده می‌کند - گسترش می‌یابد. بهمن شکل فرهنگ روستایی در لهستان با شیوه‌ای مستقل توسعه یافته است، لکه در چارچوب شرایط معین نظامهای اجتماعی از طریق طبقات حاکم بوجود آمده است. بعوارات و در کنار عناصر فرهنگ طبقات حاکم که در نتیجه شرایط نظامهای اجتماعی در فرهنگ روستایی داخل می‌شوند، روندی از تقلید برخی آثار فرهنگی طبقات حاکم بویژه در زمینهٔ آداب و رسوم، موسیقی، ادبیات عامیانه و غیره که از نظر طبقه، تحت سلطهٔ جالب توجه‌اند روى می‌دهد.

براساس این دو شیوه اجبار یا تقلید، عناصر فرهنگ خواص (غیر عامیانه) در

جريدة توسعه، تاریخی در فرهنگ روستایی داخل می شود و در عین حال گاهی فرهنگ طبقات حاکم فی المثل در ادبیات و علوم رسمی و بهمن ترتیب در زمینه های دیگر فرهنگ محو و ناپدید می شوند. عنصری که در فرهنگ روستایی حفظ می شوند اغلب در معرض ذکرگوئی قرار گرفته و به مرور زمان خصیصه، عامیانه پیدا می کند.

زیب نویس

۱- این مقاله ترجمه‌ای است از :

Extrait de "La culture paysanne traditionnelle", in : R. Turski (ed.), Les transformations de la campagne polonaise, Wroclaw, Warszawa, Krakow, Zaklad Narodowy imienia Ossolińskich Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk, 1970, pp. 497-521.

ترجمه، علی اکبر نیک خلق



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی